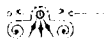

BUDAPESTI
SAKK-SZEMLE.

FOLYÓIRAT A SAKKJÁTÉK KÖRÉBŐL
MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Országos Széchényi Könyvtár

KIADJA

A „BUDAPESTI SAKKOZÓ-TÁRSASÁG“

BUDAPEST

ROBICSEK ZSIGMOND KÖNYVKERESKEDÉSE

V., Erzsébet-tér 14.

BUDAPESTI SAKK-SZEMLE.

Kiadja a „Budapesti Sakköz-Társaság.”

Előfizetési ára egész évre 2 frt
félvre 1 frt. Megrendelések a
„Budapesti Sakk-Szemle” kiadó-
hivatalába — Robiczek Zsigmond
könyvkereskedése, Budapest,
Erzsébet-tér 14. — küldendők.

Vasárnap, november 1-én.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztőhöz
Budapesten, koronaherceg-
utca 2. szám alá küldendők.

Végjáték az ördög ellen.

Irta Salvioli C.

II.

(V é g e.)

A doktor csak most nézte meg először figyelmesebben ellenfelét s úgy tetszett neki, mintha valami ijesztőt fedezne fel vonásaiban. E pillanatban ugyan csak az ezer lírára gondolt, mert ez a veszteség borzasztóbb volt előtte mindennél, de az idegen tekintete megrémítette őt.

— És hogyha nem volna kedvem tovább játszani?

— Akkor megelégszem az ezer líra kiegyenlítésével.

A doktor le volt sújtva. Nővérére gondolt s azokra a szomorú jelenetekre, amelyek okvetlenül be fognak következni, hogy ha majd veszteségének történetét előadni lesz kénytelen. De hát végtére is olyan rendkívül erősen nem játszik ez az idegen. Velence legelső játszójának pedig senki se merjen büntetlenül előnyt ajánlani.

— Jól van, játszunk tehát, — szolt eltökélten. Észel felállította a sötét bábokat s ugyanazt a kockát választotta, amelyet előbb az idegen jelölt meg, es-at a király helyét.

A játszma kezdete meglehetősen érdektelen volt. Kis idő múlva a doktor egy tisztet nyert, de ez csak csel volt ellenfele részéről, mert három lépéssel később egy másik tisztért vezérért kellett feladnia. Végül az idegen feláldozta a vezért s egy tiszttel és egy gyaloggal előnyben maradt. A doktor egyszerre halotthalvány lett, észrevette, hogy a játék, amely most rohamosan közeledett a befejezés felé egészen a múlt napi végjáték alakját öltötte fel. 8 vagy 9 lépés után a hadállás, a nézők legnagyobb hámulatára teljesen ugyanaz volt, mint az előbbi játszmában, csak hogy most a bábok nem a jobb, hanem a baloldalon állottak.

Ugyebár különös véletlen, szolt az idegen guyyos hangon. Nos tehát, most majd megmutatom önnek, hogyan lehet a gyalogot bevinni.

A doktor egészen elvesztette a fejét. Mindez természetfeletti dolognak látszott előtte. Nem volt többé képes lépéseit megfontolni. A kávéház, a nézők, a sakkasztal, a bábok mind körben forogtak előtte.

Feje szédült és teljesen meg volt zavarodva. Mereven bámult ellenfelére s úgy tűnt fel neki, mintha annak az arcában most valami ördögi és ijesztően vad kifejezést fedezne fel, amit eddig még soha sem vett észre. Az az örökös mosoly ellenfelének ajkai körül, most borzadályal töltötte el.

— Mi az? Min gondolkozik ön? kérdé az idegen mikor észrevette, hogy a doktor mozdulatlanul, tágra nyitott szemekkel ül vele szemben. — Most ön lép!

— Roszul érzem magam, válaszolt a doktor s csak úgy találmra tett egy lépést.

— Oh, az nem tesz semmit, szólt az idegen. Feljegyezzük a hadállást s majd holnap este folytatjuk a játékot. Azt óhajtom, hogy ön teljes erővel játszzsziék.

A doktor valamivel könnyebben lélegzett. — Holnap este, mondá.

— Egészen helyes. Az idegen erre valami különös kinézésű jegyzőkönyvet vett elő s abból egy sötét színű lapot kiszakítva, feljegyezte arra a hadállást. A lapot ezután átadta egyik nézőnek. — Holnap este folytatjuk a játékot. Az enyém az első lépés.

E szavak után kalapot emelve köszönt s elhagyta a kávéházat.

A doktor egészen elváltozva érkezett haza. Azt hitte, hogy valami más világban van. Hogy juthatott ő ebbe a helyzetbe, ő aki mindig olyan megfontoló és óvatos volt? Átkozott elbizakodottság! Átkozott végjáték! És még hozzá azt hitte, hogy megtalálta a megoldást. Most ugy kell, megérdemelte a kapott leckét. De hát ki ez az ismeretlen? Ember volna ez, olyan mint más? Egész egyéniségét valami esodálatos homály vette körül.

Mikor nővére őt ilyen siralmas állapotban meglátta, hangosan felkiáltott: - Szent Isten, mi történt veled?

A doktor, akinek semmi titka sem volt nővére előtt, röviden gyermekesen mindent elmesélt, ugy amint történt.

Jóságos isten, ez az ördög, szólt a nővér keresztet vetve. A doktor hallgatott. Habár épen nem lehetett őt vakbuzgónak mondani, természeténél fogva babonás volt, mert a gyermekkorában hallott elbeszélések a kopogó szellemekről, boszorkányokról, ördögökről még most is visszhangoztak lelkében. Ugyanaz a gondolat benne is felébredt, de nem merte azt kimondani.

— Bátyám, édes bátyám, ez bizonyosan az ördög. Láttad a fejét?

— Nem, soha sem vette le a kalapját.

— Hát a kezét?

— Azokat sem, mert a keztyűit sem vetette le.

— Jó isten, és neked még játszánod kell vele?

A doktor fejével intett, hogy ugy van, ezt a tűzpróbát ki kell állania.

— És veszteni fogsz?

— Félek, hogy igen.

— És ha vesztesz, akkor minden parancsának engedelmeskedned kell?

— Igen.

— Szent isten, te elveszted a lelkedet, szólt a nővér keresztet vetve.

— A doktor gépiesen utánozta e mozlulatot.

— Neked nincs hited; Izidoro páter mindig mondta, hogy te elveszett lélek vagy. Jóságos isten, mitevők legyünk?

— Holnap reggel elmegyek Izidoro páterhez, folytatta hosszabb hallgatás után.

Izidoro páter lelkész volt s a nővér gyóntatótyja. Kedélyes, de kissé heves természetű ember.

A doktor vállait emelgette, mintha bátorítani akarná magát, de azért egy szóval sem mondta nővéreinek, hogy ne menjen. Nemsokára ezután felment hálószobájába s az asztal mellé ülve felállította a sakktáblán a feljegyzett hadállást s elkezdte azt tanulmányozni. Megpróbálta újból meg újból, végig játszott egy sereg változatot, de semmi módon sem volt képes a gyalogot vezérnek bevinni. — Lehetetlen, gondolta magában s tovább kísérletezett. Az idő mult; álmosnak és kábultnak érezte magát.

Egyszerre csak kinyílt a hálószoba ajtaja s az ismeretlen sakkjátzó lépett be. Ezuttal nem viselt kalapot s két hosszú szarv volt látható a fején, keztyűje sem volt és rómfító hosszú karmokat lehetett látni az ujjain. A doktor reszkedett

a félelemtől. Kiáltani akart, de nem volt rá képes. Az ördög leült vele szemben s egy ideig szótlánul figyelte őt. Végre megszólalt.

— A lelkedet akarom én, mondá, igen a lelkedet. Ezt mondva, kinyújtotta a karjait és hosszú karmaival megragadta a doktor nyakát, mintha meg akarná őt fojtani.

A doktor rémülten kiáltott fel és felébredt. Reggel volt. Ő ott aludt el az asztalnál, fejét a sakktáblára hajtva. Tagjai megdermedtek a hidegtől, egészen kimerült és gyöngé volt, mintha husz mértföldet gyalogolt volna. Csontjai fájtak és láz gyötörte.

A felkelő nap bevilágította a szobát s ez a világosság némileg megnyugtatta őt. Kinyitotta az ablakot s ruhástul amint volt, az ágyra vetette magát. Mikor nővére a szobába lépett, már jó késő volt.

— Voltam Izidoro páternél s ő adott jó tanácsot, szólt a nővér a szobába lépve s egy kis üveg szentelt vizet huzva elő. — Ma este a kitűzött időben elmegy a kávéházba, mert az ördöggel kötött alkut veszedelmes volna megszegni, s játsszani fogsz.

A doktor ránézett nővérére, de úgy, mint aki nincs az eszének birtokában.

— Abban a pillanatban, amelyet a legalkalmasabbnak találsz, ráöntöd a szentelt vizet a sakktáblára. Az ördög majd nem lesz képes a bábokat érinteni s te nyerni fogsz.

A doktor nagyon is jól megértett mindent, de minél többet gondolt a nap folyamában kalandjára, annál kevésbé tetszett az neki. Az este látszólag sokkal hamarabb köszöntött be mint máskor. A doktornak sehogysem volt kedve a házból kimozdulni, a bátorság egészen cserben hagyta őt. Végére is nővére csaknem erőszakkal tuskolta ki, de a szentelt vizes üvegcsét előbb gondosan zsebébe rejtette.

Mikor a kávéházba ért, az idegen már néhány perc óta várakozott rá. A játszma már fel volt állítva, úgy amint azt az előtte valé napon abbanhagyták. A hadállás csaknem egészen ugyanaz volt, mint az első játszmaiban.

Világos	K a6	Sötét	K c8
	F g1		F a8
	H b5		
	gy a7		

Világos lép és sötétnek e8-on mattot ad.

A doktor szónélkül foglalt helyet; ellenfele szokott mosolyával fogadta őt.

— Folytatjuk tehát a játszmát? kérdezte az idegen. A doktor igent intett. Egyre ellenfelét nézte s a legsodálatosabb gondolatok kavargtak agyában.

— Ön lép, szólt az idegen. A doktor lassan, megfontolva lépett. A hadállás lassankint érdekelni kezdte őt. Lehetetlennek tartotta, hogy világos a gyalogot bevihesse. Visszagondolt mult éjjeli sikertelen fáradozására. Csodálatos, hogy ő egyetlen egyszer sem tudott célhoz jutni. Ez csakis az ördögnek sikerülhetett.

Már körülbelül husz lépést tettek és a hadállás csak keveset változott, de a doktor szemei előtt úszott a világ. Bizonyos ponton nagyon veszélyeztetett állást volt kénytelen elfoglalni. Az idegen egy szellemes huszár manevre által döntő túlsúlyba jött s a doktor most már még nagyobb bizonyossággal látta közeledni az elkerülhetetlen vereséget.

— A játszma el van veszve, az már bizonyos és neki fizetnie kell. Mit fog fizetni? Azt nem tudta bizonyosan.

Valami különös érzés fogta el. Félelem, önvád és gyűlölet ellenfele iránt, aki ördögi mosolyával ott ült vele szemben. Szarvakat látott a fején és hosszú karmokat az ujjain, amelyekkel őt épen megakarja fojtani. Szemei elhomályosultak.

— Oh, a paradicsom minden szentjére, ön nem fogja ezt a játszmát megnyerni, kiáltott fel és a sakk táblára öntötte a szentelt vizet, úgy hogy abból néhány csepp ellenfele arcára fröcscent.

— A doktor megőrült, kiáltottak fel a jelenlevők. Az idegen meglepetve nézett rá. Mi ütött chez az emberhez? Csakugyan örült volna?

Általános csend követte ezt a jelenetet.

A doktor meg volt lepve és egészen megzavarodott, mert az idegen meg sem mozdult helyéből és egész nyugodtan nézett rá.

— De hát kivel játszom én? kérdezte végül. — Csak az ördög nyerhetett itt, hogyha én nem voltam arra képes.

Harsány kacaj kísérte ezeket a szavakat.

— Ah! úgy! ön tebát azt hiszi, hogy én vagyok az ördög? Nagyon hizelgő rám nézve, szólt az idegen — Én Allgaier János vagyok Bécsből s most üzleti ügyekben járok Velencében.

A vélt ördög nem volt más, mint a hírneves osztrák mester, aki abban az időben a legerősebb sakkjátész volt egész Európában.

— Én ezt a végjátékot sok ideig tanulmányoztam, szólt a bécsi mester. Már az első játszmában oda törekedtem, hogy ez a hadállás jöjjön létre. Meg voltam róla győződve, hogy ön is abba a tévedésbe fog esni, amibe ön előtt már annyian. A második játszmában nagyon könnyen hoztam létre ezt a hadállást s most megakartam önnek mutatni, hogy mikép lehet a gyalogot vezérnek bevinni. Ez éppen nem volt könnyű feladat. Ön tehát nem egyszer, hanem kétszer vesztett. De, folytatva azután mosolyogva, önnek ez a két vereség nem fog nagyon sokba kerülni. Én csupán azt teszem önnek kötelességévé, hogy ha máskor megint valami idegenmel fog játszani, akit ön nem ismer, játszozók vele egyenlően s ne kényserítsen rá olyan előnyt, amit talán az adhat önnek.

A doktor némán hallgatta a leckét, habár az meglehetősen keserű falat volt. Jobban szeretne volna, hogyha magával az ördöggel ült volna szemben, mint ezzel az ellenféllel, aki a játékban annyira fölötte állott.

A Café di Santa Margheritában még ma is emlékeznek dr. Obligatara. Én ezt a történetet egyik unokájától hallottam, aki teljesen szavahihető ember.

Ford. M. Gy.

Megfejtések

a f. évi kilencedik számban közlött feladványokhoz.

158. sz. feladvány. Dr. Mazel Edé-
től, Bizenzben.

1) H e4—d6 K d5×d6 2) b2—b4
K d6—d5 3) V h7—d3†-matt.

1) . . . K d5—d4 2) V h7—h5 K
d4—d3 3) V h5—d1†-matt.

1) . . . K d5—c5 2) V h7—e4 K
c5×d6 3) V e4—c6†-matt.

159. sz. feladvány. Schuster Zsig-
mondtól, Budapesten.

1) V b8—c8 e6×d5 2) H f4—e2†
K d4—d3 3) V c8—a6†-matt.

2) . . . K d4—c5 3) V c8×e6†-matt.

1) . . . e6×f5 2) V c8—h8† K d4
—c5 3) F c1—a3†-matt.

1) . . . K d4—e5 2) V c8—c3† K
e5×f5 3) F d5×e6†-matt.

2) . . . K e5—d6 3) V c3—c7†-matt.

1) . . . F c2—b3 2) F c1—b2† K
d4—c3 3) V c8—c1†-matt.

160. sz. feladvány. Kelemen József-
től, Bodzán.

1) B e4—d4 e5×d4 2) K a6—b7
d4—d3 3) H d8—e6†-matt.

1) . . . K c5×d4 2) H d3—e6† K
d4—c3 3) F h2—g1†-matt.

2) . . . K d4—c3 3) F h2×e5†-matt.

1) . . . H b1—c3 2) K a6—b7 stb.

1) . . . d3—d1 V 2) H d8—e6† K
c5—c6 3) F c4—b5†-matt.

161. sz. feladvány. Heathcote M.
G.-től.

1) F d3—e4 matt 4 változatban.

Megfejtéseket beküldtek: Dr. Bretter Dániel, Havasy Arthur, Senki Ede Budapesten, Exner Győző Pozsonyban, Kelemen József Budzán.

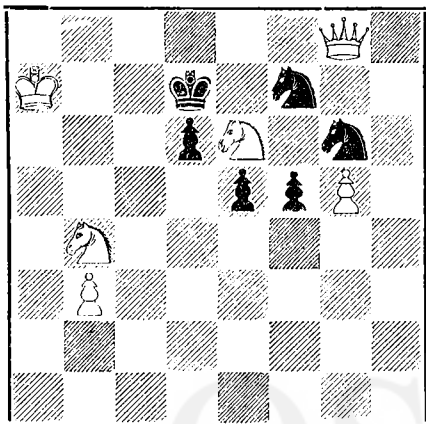
Feladványok.

E rovatunk 4 eredeti feladványt tartalmaz.

166. sz. feladvány.

Ehrenstein Mórtól, Budapesten.

Sötét.

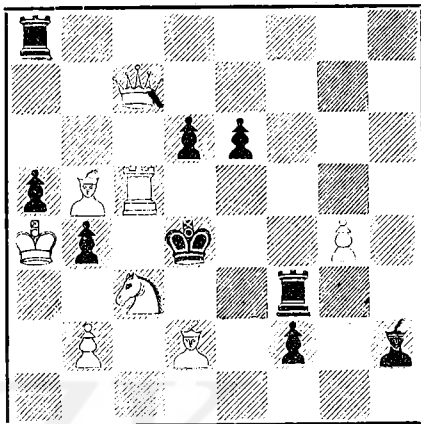
Világos.

Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

167. sz. feladvány.

Dr. Gold Samutól, Bécsben.

Sötét.

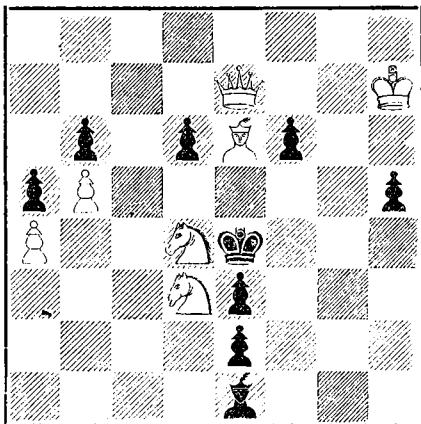
Világos.

Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

168. sz. feladvány.

Schuster Zsigmondtól, Budapesten.

Sötét.

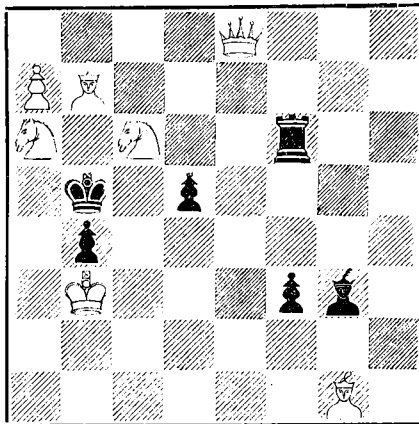
Világos.

Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

169. sz. feladvány.

Kelemen Józseftől, Bodzán.

Sötét.

Világos.

Világos indul s a 2-ik lépésre mattot ad.

J á t s z m á k.

105. sz. játszma.

Bécsi játék.

Játszották Skaneatelesben f. évi augusztus hóban.

E játszmat egy másikkal együtt Steinitz a tábla megtekintése nélkül játszotta.

Világos: Sötét:

Steinitz. Hodges A. B.
 1) e2—e4 e7—e5
 2) H b1—c3 F f8—c5
 3) f2—f4 F c5×g1

Ez a folytatás tudvalevőleg nem kielégítő, de a sötét bábok vezetője (aki egyike New-York leg-erősebb játszóinak) ilyen szokatlan játékkal akarja ellenfelét zavarba hozni.

4) B h1×g1 V d8—h4†
 5) g2—g3 V h4—e7
 V h4×h2-re B g1—g2 következik kitűnő játékkal.

6) f4×e5 H b8—c6

7) d2—d4 f7—f6

8) H b3—d5 V e7—d8

9) F c1—f4 g7—g5

Sötét túlmerészen játszik; a katasztrófa most már előrelátható.

10) V d1—h5† K e8—f8

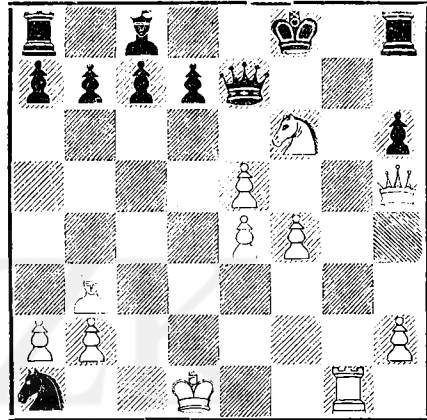
11) F f1—c4 Világos már annyira túlsúlyban van, hogy a tisztet bátran feladhatja.

11) . . . g5×f4

12) g3×f4 H c6×d4

13) H d5×f6 V d8—e7
 14) F c1×g8 H d4×c2†
 15) K e1—d1 h7—h6
 16) F g8—b3 H c2×a1

Sötét Hodges A. B.

Világos Steinitz.

Világos kétlépéses mattot jelent.

17) V h5×h6! és a következő lépésre matt.

106. sz. játszma.

A két huszár játéka.

Játszották az „United States chess Association“ idei mesterversenyén Lexingtonban f. évi szeptember hóban.

Döntő játszma az első díjért.

Világos: Sötét:

Showalter W. Pollock W. H. K.
 1) e2—e4 e7—e5
 2) H g1—f3 H b8—c6
 3) F f1—c4 H g8—f6
 4) d2—d4 e5×d4
 5) H f3—g5 H c6—e5

6) V d1×d4 Taubenhaus a múlt évi manchesteri versenyen itt F c4—b3-mal folytatta Schallopp ellen. Következett h7—h6 7) f2—f4 h6×g5 8) f4×c5 H f6×e4 9) O—O (lásd 67. sz. játszma 1890)

Showalter lépése egészen új; kevésbé érdekes, de biztos folytatást ígér.

6) . . . H e5×c4
 7) V d4×c4 d7—d5
 8) e4×d5 V d8×d5
 9) V c4—e2† V c4×c7-re F f8—d6 következnek.
 9) . . . F f8—e7
 10) O—O h7—h6
 11) B f1—e1 O—O

Steinitz itt azt jegyzi meg, hogy e lépésen kívül még csak V d5—

d8 állott rendelkezésre. Ez utóbbi lépés azonban az eláncolást hosszú időre lehetetlenné teszi s világos még nagyobb hatálylyal támad. Ez a támadás nézetünk szerint nem olyan veszedelemes, hogy sötétnek azt áldozatok árán is el kellene kerülnie. Következhetnek 12) H g5—f3 c7—c6 13) c2—c3 [hogy F c8—e6-ra H f3—d4 következ-hessék] F c8—g4 14) H b1—d2 K e8—f3 stb. Sötét kellőleg védheti magát. Az eláncolás döntő veszteséggel jár.

- 12) V e2×e7 h6×g5
 13) V e7×c7 F c8—d7
 14) H b1—c3 B f8—e8
 15) B e1×e8† B a5×e8
 16) F c1—e3 V d5—e6
 17) V c7×b7 A második gyalog elvesztése nem volt elkerülhető. Sötét most már va banquet játszik.
 17) . . . F d7—c6
 18) V b7—c7 V b7×a7-re V c6—g4 következik és sötét nyer.
 18) . . . H f6—h5
 19) B a1—d1 H h5—f4
 20) B d1—d6 Világos 19-ik lépésével a lecserélést s túlereje érvényre-juttatását készítette elő. Sötét a cserét nem gátolhatta meg.
 20) . . . B e8—c8

- 21) B d6×e6 B c8×c7
 22) F e3×f4 g5×f4
 23) B e6—d6 K g8—f8
 24) f2—f3 K f8—e7
 25) B d7—d4 g7—g5
 26) K g1—f2 K e7—e6
 27) K f2—e2 K e6—e5
 28) B d4—d3 g5—g4
 29) f3×g4 F c6×g2
 30) h2—h4 F g2—c6
 31) h4—h5 f7—f6

A túlerő elleni küzdelem a legkisebb reménnyel sem bíztat.

- 32) K e2—f2 B c7—g7
 33) B d5—c8 F c6—b7
 34) h5—h6 B g7—h7
 35) B c8—c5† K e5—d4
 36) B c5—h5 f4—f3

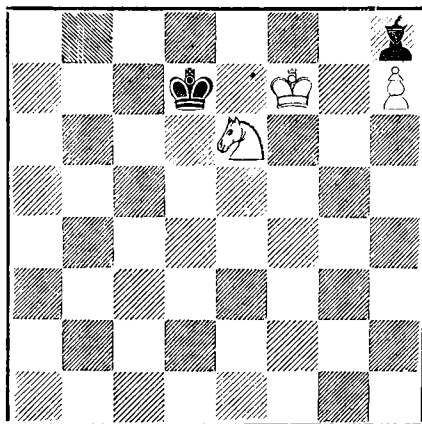
E lépés a játszma azonnali elvesztését okozza. Legjobb lett volna még F b7—c6, de ez is csak ideig-óráig nyújtott volna védelmet.

- 37) H c3—b5† K d4—e4
 38) H b5—d6† K e4—f4
 39) H d6×b7 K f4×g4
 40) B h5—h1 f6—f5
 41) H b7—d6 B h7—e7
 42) h6—h7 B e7—e2†
 43) K f2—f1 B e2×c2
 44) h7—h8 V Sötét feladja.

2. sz. végjáték.

A mai számunkban befejezett elbeszélésben a következő hadállás jött létre :

Sötét.

Világos.

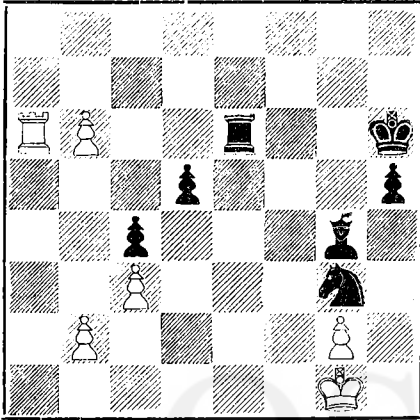
Az elbeszélő szerint ebben a hadállásban ha világos lép, a játszma döntetlen, ha sötét lép, világos nyer. Mi azt hisszük, hogy világosnak nyernie kell, akárcsak lép. A megfejtést a jövő számokban hozzuk.

Hadállások

a „Budapesti sakkozó-társaság“ tagjai közt váltott játszmákból.

Egy tanácskozási játszmából.

V. Sötét Havasy Arthur.
Maróczy Géza.

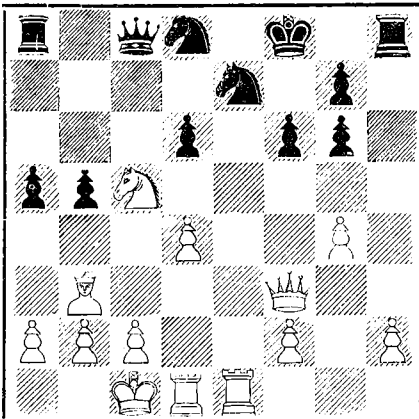
Világos F. és N.

Sötét következőleg nyerte meg a játszmát:

- 26) . . . h5—h4!
 27) b6—b7 B e6×a6
 28) b7—b8 V sötét öt lépéscs
 mattot jelent.
 28) . . . B a6—a1†
 29) K g1—f2 B a1—f1†
 30) K f2—e3 H g3—f5†
 31) K e3—d2 B f1—d1†
 32) K d2—e2 H f5—e3† matt

Egy távizeneti játszmából.

VI. Sötét Löwy Sándor.

Világos Makovetz Gy.

Világos lép.

Következzet:

- 23) B e1×e7 K f8×e7
 [d6×c5 24) B d1—e1]
 24) B d1—e1† K e7—f8
 25) V f3×a8! sötét feladja, V c8
 ×a8-ra 26) H c5—d7†-matt követ-
 kezik.

Vegyesek.

*Berlinben ez idő szerint Schvee és Walbrodt matchet játszanak. Az első játszma, amely két ülést vett igénybe, remissel végződött, mertán Walbrodt, mint a „Deutsches Wochensach“ írja, a biztos győzelmet kiadta kezéből.

*A Blackburne és Gunsberg közötti match, amely a Gunsberg és dr. Tarrasch matchet előzi meg, Southamptonban fog megtartatni.

*75 lépés. A jelenleg érvényben álló sakkszabályok szerint a végjátékoknak 50 lépésben kell eldőlniök. 50 lépés van adva a matt kiereszakolására. Ezt a szabályt most majd meg kell változtatni. Két huszárral ugyanis a végjátékban nem lehet győzni, de hogyha az ellenfélnek egy a vagy egy h gyalogja van, akkor a matt két huszárral kiereszakolható. Hány lépésben? Erre a kérdésre ad most választ annak a pályázatnak az eredménye, amelyet e kérdés megoldására Meyer H. F. L. londoni feladványszerző hirdetett. Egyetlen egy megfejtés jött be Jahn Pál berni sakkjátékosától. E szerint a kérdéses matt 73 lépésben adható meg. Ha ez a megoldás correctnek bizonyul, úgy az 50 lépést 75-re kell majd főlemelni.

*A Steinitz és Csigorin közti match tehát, csakugyan létrejő. Az amerikai mester a New-York Tribuneben már közli azokat a megállapodásokat, amelyek erre a matchre vonatkozólag létrejöttek.

A match eszerint Havannában az ottani sakkegylet aegise alatt folyó évi december hó végén fog megtartatni. A feltételek a következők:

1) Tét egy-egy részről 2000 dollár.

2) Győztes, aki előbb nyer 10 játszmát. Remis nem számít.

Ez a párharc lesz az ideai tél nagy sakkeseménye, amelyet élénk érdeklődéssel vár az egész sakkvilág. A harc kemény lesz, de azért mi nem kételkedünk benne, hogy az eddig győzhetetlen mester most is megingathatatlanul fog a „Champion of the world“ címéért helyt állani.

Steinitz tudvalevőleg már játszott Csigorinnal matchet 1889-ben s akkor 10 $\frac{1}{2}$ játszmával 6 $\frac{1}{2}$ ellen legyőzte az orosz mestert.

*Az „United States Chess Association“ ideai versenyén mint már említettük, Showalter, Pollock és Hanham őrnagy nyerték meg a díjakat. A verseny befejeztével a három győztes mérkőzött meg egymással egy külön díjért, amelyet Williams Frank ezredes ajánlott fel. A felek 4-4 játszmát váltottak.

A legutolsó hír szerint Showalter két játszmát nyert Hanham ellen s egy remise volt Pollockal. Hanham egy játszmát nyert Pollock ellen.

*Kemény Emil, a New-York City Chess Club championja és Hanham őrnagy, a new-yorki Manhattan Chess Club tagja, matchet játszottak 100 dollár téttel. Győztes, aki előbb nyer öt játszmát. Kemény d-rekasan küzdött, összesen 9 játszmát váltottak, ebből Hanham ötöt nyert meg, Kemény négyet. Hanham tehát megnyerte a matchet, de figyelemre méltó körülmény, hogy Keménynek a match folyamán már 4 nyert játszmája volt 3 ellenében.

Szerkesztői üzenetek.

Ch. G. Prága. Legutóbbi küldeményéből az 1-ső és 4-ik számukat a múlt hóban elküldöttük Ch. G. Prága cím alatt. Ha nem jutottak kezeihez, kérünk rövid értesítést.

B. J. Kolozsvár. Az ötlépésesben még mindig 2 ólra vezető bástyalépés van: B c2 és c1.

K. J. Bodza. A feladványért fogadja köszönetünket.

